

РЕШЕНИЕ

№ 135

гр. Плевен, 26.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН, II ВЪЗ. ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на шести март през две хиляди двадесет и четвърта
година в следния състав:

Председател: ВЕСЕЛА ЛЮБ. САХАТЧИЕВА

Членове: РЕНИ М. СПАРТАНСКА
КРАСИМИР ИВ. ПЕТРАКИЕВ

при участието на секретаря ИВАЙЛО П. ЦВЕТКОВ
като разгледа докладваното от ВЕСЕЛА ЛЮБ. САХАТЧИЕВА Въззивно
гражданско дело № 20244400500144 по описа за 2024 година

Производство по реда на чл.258 и следващите от ГПК.

С Решение № 1746/11.12.2023 г., постановено по гр. дело № 5967/2022 г. по описа на Пл.РС е признато за установено на основание чл.422 вр. чл.415 ал.1 от ГПК вр. чл.430 ал.1 от ТЗ вр. чл.79 ал.1 и чл.86 ал.1 от ЗЗД, че С. П. А., ЕГН*****, гр. Плевен, ж.к. ***, дължи на „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, ЕИК***, гр. София, район „Витоша“, ул. ***, представлявано от Д. Б. Ш. - изп. директор и М. В.- прокурист, сумата от общо 25251,06 лв., от която: сумата от 22 000,00 лв. - главница, сумата от 1789,75 лв. - възнаградителна лихва, за периода 21.06.2021 г. - 19.04.2022 г., сумата от 1279,81 лв. - мораторна лихва за периода 19.07.2021 г. -04.07.2022 г., сумата от 61,50 лв. - такси за периода 23.06.2021 г. -04.07.2022 г. и сумата от 120,00 лв. - разходи за уведомяване за периода 23.06.2021 г. - 04.07.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на депозиране на заявлението по чл.417 от ГПК -14.07.2022 г. до окончателното ѝ изплащане, дължими въз основа на Договор за потребителски кредит № FL1188800/19.05.2021 г., за които суми е издадена Заповед за незабавно изпълнение № 2194/15.07.2022 г. по ч.гр.д.№ 3871/2022 г. по описа на ПлРС.

Осъдил е на основание чл.78 ал.1 от ГПК С. П. А., ЕГН *****, да заплати на „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, ЕИК ***,гр. София, сумата от 5070,06 лв. - разноски по настоящето дело и сумата от 1595,54 лв. - разноски по ч.гр.д. № 3871/2022 г. по описа на Пл.РС.

Осъдил е на основание чл.77 от ГПК С. П. А., ЕГН *****, гр.Плевен, ж.к. *** да заплати по сметка на Пл.РС сумата от 500,00 лв. деловодни разноски и 5,00 лв. държавна такса, в случай на служебно издаване на ИЛ.

Постъпила е въззивна жалба от С. П. А. чрез назначения му особен представител – адв. И. Н. от Пл.АК, който счита първоинстанционното решение за изцяло неправилно и незаконосъобразно. Твърди, че с оглед заключението на вещото лице по назначената съдебно-техническа експертиза Краткият медицински въпросник за приемане на застраховка и Искането за отпускане на кредит не са написани с изискуемия от закона минимален шрифт, като освен това са изписани и с различен по вид шрифт, но тъй като те не са част от процесния Договор за кредит, според първоинстанционния съд същият е действителен и не противоречи на Закона за потребителския кредит. Въззивникът счита за неправилни тези изводи на съда, тъй като в Краткия медицински въпросник за приемане на застраховка е посочено, че отговорите на въпросите ще се ползват за извършване на оценка на риска във връзка със сключване на застраховката, а освен това, застрахователните премии по застраховката са включени в погасителните вноски и са посочени в погасителния план. В тази връзка, въззивникът посочва, че Краткият медицински въпросник за приемане на застраховка е част от процесния договор за кредит, тъй като без него не би бил отпуснат кредит и не би се сключил процесния договор за кредит. Счита, че Искането за отпускане на кредит също е част от процесния договор за кредит, тъй като без него отново не би било възможно сключването на процесния договор за кредит.

На следващо място въззивникът твърди, че по делото не са представени доказателства, от които да се установява изплащане от страна на кредитодателя към съответен застраховател на застрахователни премии по застраховките. Не е ясно с кой застраховател е сключена такава застраховка и при какви условия, за да се претендира заплащане от страна на ответника на такси и лихвени проценти за визираната в процесния договор застрахователна премия.

Във въззивната жалба се посочва, че по делото няма доказателства, от които да се установява, че на ответника С. П. А. е представян и същият е запознат с т. нар. Стандартен Европейски Формуляр за предоставяне на информация за потребителския кредит, който е задължително да бъде предоставян на ответника при сключване на потребителски кредит, което също прави процесния Договор за кредит недействителен, а освен това, по делото не е и представен такъв Стандартен европейски формуляр. Въпреки, че в самия Договор за кредит е посочено, че с подписването му кредитополучателят декларира, че му е предоставена своевременна информация и стандартен европейски формуляр, това не означава, че в действителност на ответника му е предоставяна такава предварителна информация и Стандартен Европейски Формуляр за предоставяне на информация за потребителския кредит, което е задължително, съгласно ЗПК.

Моли окръжния съд да постанови решение, с което да отмени изцяло обжалваното решение и вместо него да постанови друго, с което да прогласи

процесния договор за кредит за недействителен, с произтичащите от това последици.

В законоустановения срок е постъпил писмен отговор от „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ” АД, гр. София чрез пълномощника адв. С. З., в който се оспорва подадената въззивна жалба и се твърди, че оплакванията на въззивника са изцяло неоснователни и недоказани.

Въззиваемият счита, че правилно първоинстанционният съд е приел, че Краткият медицински въпросник за приемане на застраховка и Искането за отпускане на кредит не са част от процесния Договор за кредит, с оглед на което обстоятелството, че същите не са в изискуемия от закона минимален шрифт не влече недействителност на процесния Договор за кредит, поради противоречие със ЗПК. Посочва, че Краткият медицински въпросник за приемане на застраховка и искането за отпускане на кредит не са елемент от процесния Договор за издаване на кредитна карта по смисъла на чл.10 ал.1 от ЗПК и имат преддоговорен характер, като касаят отношенията между страните, предхождащи сключването на процесния Договор за потребителски кредит от 19.05.2021 г. и не създават облигационна връзка между страните.

По отношение на твърдението, че към процесния Договор за потребителски кредит няма представен Стандартен европейски формуляр за предоставяне на информация по потребителски кредити, въззиваемият твърди, че при подписването на Договора за потребителски кредит от 19.05.2021 г., ведно с договора са представени и Общите условия към същия, като кредитополучателят е декларирал, че му е представена своевременна информация и Стандартен европейски формуляр, а освен това същият не влече нищожност на договора за кредит, тъй като не е част от същественото му съдържание. Моли Окръжния съд, да потвърди изцяло първоинстанционното решение, като правилно и законосъобразно.

В открито съдебно заседание особеният представител на въззивника адв. И. Н. от Пл.АК моли да бъде отменено първоинстанционното решение и да се постанови друго, с което да се приеме, че процесният Договор за кредит е недействителен.

В открито съдебно заседание, въззиваемият „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ” АД – гр. София не се представлява. В депозирана молба от 05.03.2024 г., пълномощникът адв. С. З. от САК моли съда, да постанови решение, с което да отхвърли изцяло депозираната въззивна жалба и да потвърди първоинстанционното решение, като правилно и законосъобразно.

Окръжният съд, като прецени доводите, изложени в жалбата и доказателствата по делото, намира за установено следното от фактическа страна:

Въззивната жалба е основателна.

Видно от приложеното ч.гр.д. № 3871/2022 г. по описа на Пл.РС е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по реда на чл.417 ГПК № 2194/15.07.2022 г., с която е разпоредено С. П. А. да заплати на „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ” АД дължимите от него суми по Договор за

потребителски кредит № FL1188800 от 19.05.2021 г., от които: сумата от 22 000,00 лв. главница за периода 21.06.2021 г. – 04.07.2022 г., сумата от 1789,75 лв. договорна възнаградителна лихва за периода 21.06.2021 г. – 19.04.2022 г., сумата от 1279,81 лв. мораторна лихва за периода 19.07.2021 г. – 04.07.2022 г., сумата от 61,50 лв. такси за периода 23.06.2021 г. – 04.07.2022 г. и сумата от 120,00 лв. разходи за уведомяване за периода 23.06.2021 г. – 04.07.2021 г., ведно със законната лихва от датата на постъпване на заявлението в съда – 14.07.2022 г. до окончателното изплащане на сумите, както и деловодни разноски в размер на 505,02 лв. държавна такса и 1090,52 лв. адвокатско възнаграждение. Заповедта е връчена на длъжника по реда на чл.47 ал.5 от ГПК, като на основание чл.415 ал.1 т.2 от ГПК е разпоредено на заявителя да предяви претенциите си чрез подаване на искова молба по реда на чл.422 от ГПК и такава искова молба е подадена в срок.

Пред Пл.РС е образувано гр. дело № 5967/2022 г. по описа на същия съд, като с определение № 2026/09.05.2023 г. е прекратено на основание чл.118 вр. чл.104 т.4 от ГПК производството по делото и същото е изпратено по подсъдност на Плевенски окръжен съд.

Пред Плевенски окръжен съд е образувано гр. дело № 384/2023 г. по описа на същия съд, като с определение № 829/06.06.2023 г. е прекратено на основание чл.119 от ГПК производството по делото и е повдигнат спор за подсъдност пред АС – гр. Велико Търново на основание чл.122 от ГПК.С Определение № 357/07.07.2023 г., постановено по в.ч.гр.д. № 250/2023 г. по описа на Вт.АС е определил Пл.РС като компетентен да се произнесе по исковата претенция.

Предявен е положителен установителен иск с правно основание чл.422 вр. чл.415 от ГПК от „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ” АД,София за признаване за установено спрямо ответника С. П. А., ЕГН *****, че последният дължи на „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ" АД по силата на Договор за потребителски кредит № FL1188800 от 19.05.2021г. ,сумата от 25 251,06 лв., от които: 22000,00 лв. главница; 1789,75 лв. договорна възнаградителна лихва за периода 21.06.2021 г. – 19.04.2022 г.; 1279,81 лв. мораторна лихва за периода 19.07.2021 г. – 04.07.2022 г.; 61,50 лв. такси за периода 23.06.2021 г. – 04.07.2022 г.; 120,00 лв. разходи за уведомяване за периода 23.06.2021 г. – 04.07.2021 г., ведно със законната лихва от датата на постъпване на заявлението в съда – 14.07.2022 г. до окончателното изплащане на сумите.

Безспорно е установено по делото,че страните се намират в облигационни отношения по силата на сключения Договор за потребителски кредит № FL1188800/19.05.2021г., съгласно който на ответника – кредитополучател е предоставен потребителски кредит в размер на 22 000,00 лв. Видно от процесния Договор за потребителски кредит, между страните е уговорена годишна лихва в размер на 6,950% - фиксиран лихвен процент за първите 12 месеца и от 13-тия месец до края на срока на договора - променлив годишен лихвен процент от 6,950 %, представляващ сбор от

референтен лихвен процент + фиксирана договорна надбавка. В Договора е посочено, че за референтен лихвен процент се ползва референтния лихвен процент ПРАЙМ на Банката за необзепечени кредити, както и е посочен начина на определяне на референтния лихвен процент ПРАЙМ. ГПР по договора е в размер на 10,09%, като общата сума, която се дължи от кредитополучателя е в размер на 31478,87 лв., като са установени и таксите, които кредитополучателят заплаща във връзка с управление на кредита. В Договора е посочено, че падежът на месечната погасителна вноска по погасителен план е 19-то число на месеца; размерът на вноската е 316,75 лв., вкл. главница, договорна лихва и застраховка, както и че при непогасяване в срок на една или повече месечни вноски, Банката има право да обяви изцяло или частично кредита за предсрочно изискуем. Уговорен е и начина за връчване на съобщенията до кредитополучателя, в т.ч. и предпоставките за т. нар. „фингирано“ връчване.

От доказателствата по делото се установява, че до ответника С. П. А. е изпратено уведомление за обявяване на предсрочна изискуемост на задължението по кредита, като Поканата е редовно връчена по реда на чл.47 ал.5 от ГПК на 19.04.2023 г. чрез залепване на уведомление от ЧСИ на 03.04.2022 г.

Във връзка с направено оспорване, пред първоинстанционния съд е открито производство по оспорване по реда на чл.193 ал.1 от ГПК на подписа, положен за „кредитополучател“, върху процесния Договор за кредит от 19.05.2021 г., Методология за определяне на референтен лихвен процент, Погасителен план към договора, Искане за отпускане на кредит, кратък медицински въпросник за приемане на застраховане. В тази връзка е изслушана и приета съдебно-почеркова експертиза, от заключението по която се установява, че подписът, положен за „кредитополучател“, върху посочените писмени доказателства и ръкописния текст върху кратък медицински въпросник принадлежи на кредитополучателя С. П. А..

За да уважи предявения иск Пл.РС е приел, че процесния Договор за кредит е сключен в съответствие с нормите на чл.10 ал.1 и чл.19 ал.5 от ЗПК, поради което искът е основателен и следва да бъде уважен изцяло.

Настоящата съдебна инстанция счита, че процесният Договор за кредит не отговаря на разпоредбата на чл.22 от ЗПК, която предвижда, че когато не са спазени изискванията на чл.10 ал.1, чл.11 ал.1 т.7-12 и т.20 и ал.2 от ЗПК, договорът за потребителски кредит е недействителен. Съгласно разпоредбата на чл.9 ал.1 от ЗПК, договорът за потребителски кредит е договор, въз основа на който кредиторът предоставя или се задължава да предостави на потребителя кредит под формата на заем, разсрочено плащане и всяка друга подобна форма на улеснение за плащане. Законът въвежда императивни изисквания относно формата и съдържанието на този вид договор, посочени в

разпоредбите на чл.10 и чл.11 от ЗПК. С оглед императивния характер на посочените разпоредби, които са установени в обществен интерес за защита на икономически по-слаби участници в оборота, съдът е задължен да следи служебно за тяхното спазване и дължи произнасяне, защото когато страна се позовава на договор, съдът е длъжен да провери неговата действителност, респективно, нищожност, пряко изводима от вида и съдържанието на договора и без да има позоваване за нищожност. /Решение № 23/07.07.2016 г., постановено по т.д. № 3686/2014 г. на ВКС/.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от ЗПК, договорът за потребителски кредит се сключва в писмена форма, на хартиен или друг траен носител, по ясен и разбираем начин, като всички елементи на договора се представят с еднакъв по вид, формат и размер шрифт – не по-малък от 12, в два екземпляра – по един за всяка от страните по договора. Цитираната разпоредба урежда специални изисквания за формата, в която трябва да бъдат приведени договорите за потребителските кредити, като в настоящия случай е видно, че същата не е спазена по отношение на това всички елементи на договора да бъдат представени с еднакъв по вид, формат и размер шрифт – не по-малък от 12.

Окръжният съд не споделя доводите на Пл.РС, че фактът, че Искането за кредит и краткия медицински въпросник към застраховката не са съставени в шрифт 12 не води до нищожност на договора за кредит по смисъла на чл.22 от ЗПК, доколкото същите нямат характер на елементи от договора. Съдът е посочил, че елементите на договора са посочени в нормата на чл.10, § 2, б. „б“ от Директива № 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23.04.2008 г. относно договорите за потребителски кредити и е приел изискването за спазено.

В тази връзка следва да се посочи, че Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 23.04.2008 г. относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102 ЕИО на Съвета съдържа хармонизирани разпоредби в редица ключови области от правната уредба на потребителския договор. По силата на съображение 9 от Преамбюла на Директивата за държавите-членки възниква ограничение да запазят или въвеждат различни от разпоредбите на Директивата национални разпоредби. Това ограничение се прилага само доколкото съществуват хармонизирани с Директивата разпоредби. Такава е разпоредбата на чл.10, параграф 1 от Директивата, която изисква договорите за потребителски кредит да се изготвят на хартиен или друг траен носител. Съгласно втората алинея на същата разпоредба посоченото изискване не засяга националните правила, отнасящи се до действителността на сключването на договорите за кредит. Следователно, извън въведеното с Директивата изискване за форма на хартиен или друг траен носител, държавите-членки не са ограничени да поставят допълнителни условия за действителност на договора. Правилото на чл.10 ал.1 от ЗПК, в сила от 23.07.2014 г. предвижда изискване за размер на

шрифта, което Директивата допуска и което е задължавало страните да сключат договора в съответствие с него. Освен това, с Определение на Съда на Европейските общности от 14.04.2021 г. по дело C-535/2020 е дадено тълкуване по въпросите, следва ли чл.22, параграф 1 от Директива № 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23.04.2008 г. относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕИО на Съвета да се тълкува в смисъл, че не допуска национална мярка, с която се цели транспонирането на тази директива във вътрешното право да налага на кредитните институции непредвидени в Директивата задължения, отнасящи се до представянето на всички елементи на договора за кредит в еднакъв по вид, формат и размер шрифт – не по-малък от 12, както и следва ли чл.10, параграф 2 и съображение 31 от Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23.04.2008 г. относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕИО да се тълкуват в смисъл, че елементите на договора за кредит – неговите условия, идентификационните данни на кредитополучателя и условията на застраховката трябва да са представени в еднакъв по вид, формат и размер шрифт – не по-малък от 12, за да отговарят на изискването, предвидено в тези разпоредби за посочването им по ясен начин. В цитираното определение е посочено, че чл. 10, параграф 2 и член 22, параграф 1 от Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23.04.2008 година относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕИО на Съвета трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба, която налага всички елементи на договор за потребителски кредит да бъдат представени с еднакъв по вид, формат и размер шрифт – не по-малък от 12. /Решение № 50162/10.01.2023 г. по т.д. № 550/2022 г. на ВКС/.

В конкретния случай, разликата във вида и размера на шрифта, използван при Договора за кредит, Искането за отпускане на кредит и медицински въпросник за приемане на застраховане се установява от заключението на вещото лице инж. К. Т. по назначената в първоинстанционното производство съдебно-техническа експертиза. Вещото лице дава заключение, че процесният Договор за кредит от 19.05.2021 г. и погасителен план към него, както и Методология за определяне на референтен лихвен процент са създадени на един и същ шрифт Times New Roman, с височина на шрифта 12 пункта. Изследваното Искане за отпускане на кредит е съставено на шрифт Times New Roman, с височина на шрифта 9,5 пункта, изследваният кратък медицински въпросник за приемане на застраховане е съставен на шрифт Calibri, с височина от 10 пункта.

По отношение на Искането за отпускане на кредит не може да се приеме, че същото няма характер на елемент от договора, тъй като в чл.17 от процесния Договор за кредит е посочено, че неразделна част от договора са искане за отпускане на потребителски кредит и погасителен план.

По отношение на кратък медицински въпросник за приемане на застраховане, също не може да се приеме, че няма характер на елемент от договора, тъй като същият е съставен, с оглед чл.10 т.2 от процесния Договор

за кредит, съгласно който кредитополучателят декларира, че е запознат с обстоятелството, че преференциалните лихвени условия по договора се ползват при наличието на подписано от кредитополучателя съгласие за приемане на застраховане по Групов застрахователен договор за застраховка „Защита на плащанията“ по потребителски кредити на „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, както и на Общите условия за застраховка „Защита на плащанията“ с ползващо лице банката и със застраховател, посочен от Банката, като кредитополучателят дължи застрахователни премии, съгласно договорната документация за приемане на застраховане за застраховка „Защита на плащанията“. Видно от погасителния план, в погасителните вноски по процесния Договор за кредит е включена и застраховка в размер на 17,37 лв., което води до извода, че с включването на застраховките като част от кредита, респективно правейки ги част от главницата, то и документите за тези застраховки се явяват елемент от договора за кредит и за тях също се прилага правилото на чл.10 ал.1 от ЗПК. След като застрахователната премия е част от същественото съдържание на договора, като разход, който задължително следва да бъде включен в размера на ГПР, то кратък медицински въпросник за приемане на застраховане, в който е отразено, че данните от същия ще се използват за извършване на предварителна оценка на риска във връзка със сключване на застраховката, въз основа на който се дължи тя е неразделна част от същия и следва също да отговаря на изискванията на чл.10, ал.1 от ЗПК.

Съгласно чл.22 от ЗПК, когато не са спазени изискванията на чл.10 ал.1, чл.11 ал.1 т.7-12 и т.20 и ал.2 и чл.12 ал.1 т.7-9, договорът за потребителски кредит е недействителен. Липсата на всяко едно от тези императивни изисквания води до настъпване на последиците по чл.22 от ЗПК, а именно изначална недействителност, тъй като същите са изискуеми при самото му сключване.

Според настоящия съдебен състав това нарушение е достатъчно, за да се приеме, че договорът е недействителен. Нормата на чл.10 ал.1 от ЗПК е повелителна, тя следва да бъде тълкувана стриктно и да се санкционира всяко отклонение от предвиденото в същата хипотеза, като санкцията за неспазването ѝ е недействителност на целия договор.

Доколкото ЗПК е специален закон по отношение на ЗЗД и предвид характеристиката на договора за потребителски кредит, при положение, че съдът е достигнал до извод за недействителност на договора по смисъла на чл.22 от ЗПК, то предявеният иск следва да бъде уважен на основание чл.23 от ЗПК до размера на чистата стойност на кредита.

Във въззивната жалба се прави възражение, че по делото няма доказателства, от които да се установява, че на ответника С. П. А. е представян и същият е запознат с т. нар. Стандартен Европейски Формуляр за предоставяне на информация за потребителския кредит, който задължително следва да бъде предоставян на ответника при сключване на потребителски кредит, което също прави процесния Договор за кредит недействителен, а

освен това, по делото не е и представен такъв Стандартен европейски формуляр. Действително, преди потребителят да е обвързан от предложение или от договор за предоставяне на потребителски кредит, на същия следва да бъде предоставена информация за сравняване на различните предложения и за вземане на информирано решение за сключване на договор за потребителски кредит, съгласно чл.5 ал.1 от ЗПК, която информация се предоставя във формата на стандартен европейски формуляр за предоставяне на информация за потребителски кредити, съгласно ал.2 на чл.5 от ЗПК. Настоящият съдебен състав счита, че това обстоятелство не води до недействителност на процесния Договор за кредит, тъй като разпоредбата на чл.5 ал.1 и ал.2 от ЗПК не е сред изчерпателно изброените в чл.22 от ЗПК, водещи до нищожност на договора.

С оглед изложеното, Пл.ОС намира, че следва да бъде отменено решение № 1746/11.12.2023 г., постановено по гр. дело № 5967/2022 г. по описа на Плевенски районен съд в частта му, в която признато за установено на основание чл.422 вр. чл.415 ал.1 от ГПК вр. чл.430 ал.1 от ТЗ вр. чл.79 ал.1 и чл.86 ал.1 от ЗЗД, че С. П. А., ЕГН *****, гр. Плевен, ж.к. *** дължи на „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, ЕИК ***, гр.София, сумата от 1789,75 лв. - възнаградителна лихва за периода 21.06.2021г.-19.04.2022г., сумата от 1279,81 лв. - мораторна лихва за периода 19.07.2021г.-04.07.2022г., сумата от 61,50 лв. - такси за периода 23.06.2021г. -04.07.2022 г. и сумата от 120,00 лв. - разходи за уведомяване за периода 23.06.2021 г. - 04.07.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на депозирание на заявлението по чл.417 от ГПК -14.07.2022 г. до окончателното ѝ изплащане, дължими въз основа на Договор за потребителски кредит № FL1188800/19.05.2021 г., за които суми е издадена Заповед за незабавно изпълнение № 2194/15.07.2022 г. по ч.гр.д.№ 3871/2022 г. по описа на Пл.РС, като в тази част следва да бъде отхвърлен предявеният иск като неоснователен.

Следва да бъде потвърдено обжалваното решение на Пл.РС в частта му, в която е признато за установено на основание чл.422 вр. чл.415 ал.1 от ГПК вр. чл.430 ал.1 от ТЗ вр. чл.79 ал.1 и чл.86 ал.1 от ЗЗД, че С. П. А., ЕГН *****, дължи на „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, ЕИК *** сумата от **22 000,00 лв.**, представляваща главница по Договор за потребителски кредит № FL1188800 от 19.05.2021г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на депозирание на заявлението по чл.417 от ГПК-14.07.2022 г. до окончателното ѝ изплащане, дължима въз основа на Договор за потребителски кредит № FL1188800/19.05.2021 г., за която сума е издадена Заповед за незабавно изпълнение № 2194/15.07.2022 г. по ч.гр.д.№ 3871/2022 г. по описа на Пл.РС.

С оглед изхода на спора следва да бъде отменено решението на Пл.РС и в частта му за разноските,като С. П. А. следва да бъде осъден да заплати на

„ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, гр. София направените деловодни разноси общо в размер на **5807,41 лв.**, от които **1390,12 лв.** деловодни разноси, направени в заповедното производство, съгласно списък по чл.80 от ГПК и **4417,29 лв.** деловодни разноси, направени в първоинстанционното производство, съгласно списък по чл.80 от ГПК, съобразно уважената част от исковата претенция.

За настоящата инстанция въззивникът С. П. А. следва да заплати на въззиваемата страна „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, гр. София направените деловодни разноси в настоящото производство в размер на **2326,24 лв.** възнаграждение за особен представител, съобразно уважената част от въззивната жалба и предявения иск.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ на основание **чл.271 ал.1 от ГПК** решение № 1746/11.12.2023 г., постановено по гр. дело № 5967/2022 г. по описа на Пл.РС в частта му, в която признато за установено на основание чл.422 вр. чл.415 ал.1 от ГПК вр. чл.430 ал.1 от ТЗ вр. чл.79 ал.1 и чл.86 ал.1 от ЗЗД, че С. П. А., ЕГН *****, гр. Плевен, ж.к. ***, дължи на „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, ЕИК ***, гр. София, сумите, както следва: 1789,75 лв. - възнаградителна лихва за периода 21.06.2021 г. - 19.04.2022 г.; 1279,81 лв. - мораторна лихва за периода 19.07.2021 г. - 04.07.2022 г.; 61,50 лв. - такси за периода 23.06.2021 г. - 04.07.2022 г. и сумата от 120,00 лв. - разходи за уведомяване за периода 23.06.2021 г. - 04.07.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на депозиране на заявлението по чл.417 от ГПК - 14.07.2022 г. до окончателното ѝ изплащане, дължими въз основа на Договор за потребителски кредит № FL1188800/19.05.2021 г., за които суми е издадена Заповед за незабавно изпълнение № 2194/15.07.2022 г. по ч.гр.д.№ 3871/2022 г. по описа на Пл.РС, както и в частта му за разноските, като вместо него, **ПОСТАНОВЯВА:**

ОТХВЪРЛЯ предявеният от „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, ЕИК ***, гр. София, район „Витоша“, ул. ***, представлявано от Д. Б. Ш. - изп. директор и М. В.–прокурист против С. П. А., ЕГН *****, гр. Плевен, ж.к. ***, иск с правно основание чл.422 вр. чл.415 ал.1 от ГПК вр. чл.430 ал.1 от ТЗ вр. чл.79 ал.1 и чл.86 ал.1 от ЗЗД, за признаване за установено по отношение на ответника съществуването на вземане на Банката за сумите, както следва: 1789,75 лв. - възнаградителна лихва за периода 21.06.2021 г. - 19.04.2022 г.; 1279,81 лв. - мораторна лихва за периода 19.07.2021 г. - 04.07.2022 г.; 61,50 лв. - такси за периода 23.06.2021 г. - 04.07.2022 г. и сумата от 120,00 лв. - разходи за уведомяване за периода 23.06.2021 г. - 04.07.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на депозиране на заявлението по чл.417 от ГПК - 14.07.2022 г. до окончателното ѝ

изплащане, дължими въз основа на Договор за потребителски кредит № FL1188800/19.05.2021 г., за които суми е издадена Заповед за незабавно изпълнение № 2194/15.07.2022 г. по ч.гр.д.№ 3871/2022 г. по описа на Пл.РС,като **НЕОСНОВАТЕЛЕН**.

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 1746/11.12.2023 г., постановено по гр. дело № 5967/2022 г. по описа на Пл.РС в частта му, в която е признато за установено на основание чл.422 вр. чл.415 ал.1 от ГПК вр. чл.430 ал.1 от ТЗ вр. чл.79 ал.1 и чл.86 ал.1 от ЗЗД, че С. П. А.,ЕГН *****, гр. Плевен, ж.к. *** дължи на „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, ЕИК ***, гр. София, район „Витоша“, ул. ***, представлявано от Д. Б. Ш. - изп. директор и М. В.-прокурист, сумата от **22 000,00 лв.**, представляваща главница по Договор за потребителски кредит № FL1188800 от 19.05.2021 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на депозиране на заявлението по чл.417 от ГПК-14.07.2022 г. до окончателното ѝ изплащане, дължима въз основа на Договор за потребителски кредит № FL1188800/19.05.2021 г., за която сума е издадена Заповед за незабавно изпълнение № 2194/15.07.2022 г. по ч.гр.д.№ 3871/2022 г. по описа на Пл.РС.

ОСЪЖДА С. П. А., ЕГН ***** **ДА ЗАПЛАТИ** на „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, гр. София, ЕИК *** направените деловодни разноски в размер на **1390,12 лв.** в заповедното производство, съгласно Списък по чл.80 от ГПК, както и **4417,29 лв.** деловодни разноски, направени в първоинстанционното производство съгласно Списък по чл.80 от ГПК, съобразно уважената част от предявения иск.

ОСЪЖДА на основание чл.78 ал.1 от ГПК С. П. А., ЕГН ***** **ДА ЗАПЛАТИ** на „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД ,гр. София, ЕИК *** направените деловодни разноски за настоящата инстанция в размер на **2326,24 лв.**- възнаграждение за особен представител, съобразно уважената част от предявения иск.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____